

Narodno-gospodarske reči.

Trgovinska in obrtniška zbornica.

Dodatek k poučilu o spisovanju znamenih zapisnikov.

1.) Znamke, katere imajo za podobo razstavne svetinje ali redovna znamenja, smejo se po § 4. zakona o obrani znamke z dne 6. januarja 1890. l. drž. zak. št. 19 samo tedaj vpisati, kadar se je poprej dokazala pravica do rabe takih svetinj ali redovnih znamenj, ki jih je nedvomno smatrati za „odlike.“

2.) Kadar znamke obsežajo oznamenila, kot „c. kr. izklj. priv. patent. privilegovano, patentovano“ itd., preiskati je pred vpisom istinitost teh podatkov na podlogi podelilnih dekretov ali privilegijskih pisem, ki jih morajo priložiti priznanilci, ter znamko, ako so podatki neistiniti, po § 3., št. 4 navedenega zakona, nepogojno izključiti od vpisa.

3.) Pri znamkah, katere imajo grbe, mora prosilec znamčne obrane še posebe povedati, ali so ti grbi javni (deželski, mestni ali občinski grbi, združni grbi) ali zasebniški. Da treba še pred vpisom znamke, ki obsežajo javne grbe, pravico do njih rabe dokazati, predpisujeta jasno § 4. navedenega zakona in točka VIII. poučila.

4.) Da je za vsako znamko predložiti en podobonosec, predpisuje § 13. zakona o obrani znamke brezizjemno in je to smatrati za zakonit pogoj veljavnega vpisa znamčnega.

Kadar je to stranki nemogoče ali jej ni lahko tega zvršiti, za take slučaje je zaradi olajšave v točki IX. poučila za spisovanje vpisnikov naznačen pot za dobiten podobonosca ob stroških stranke pri c. kr. dvorni in državni tiskarni.

Če pa prosilec znamčne obrane in niti predložil podobonosca pred vpisom niti ne izjavil, naj se podobonosec na njegov račun napravi pri rečeni tiskarni. Ali pa so podatki prosilca znamčne obrane v tem oziru resnični, to je preiskati najprvo vpisujoči trgovski zbornici, in kakor kažejo izkušnje, bilo bi dobro, da si vsaka trgovska in obrtniška zbornica za časa omisli razpregled v zborničnem okraju obstoječih javnih grbov, da bode resničnost podatkov prosilca znamčne obrane zanesljiveje mogla presoditi.

Po izkušnjah je odločevati o grbih takih občin, h katerim spada podjetje priznanilca znamke, ne more se vpisati znamka.

5.) Ravnati se je trdno po določilu točke IX. poučila za spisovanje znamenih vpisnikov, da je pri znamkah za take snovi, kakor so kovine, glina, steklo i. e. r., priložiti vzorne kosce takoj ob vpisu.

Samo tedaj, kadar treba za napravo vzornih koscev posebnih težavnih priprav na pr. (znamenskih kladih) pa jih ni lahko takoj zvršiti, sme vpisujoča trgovska in obrtniška zbornica dovoliti primeren rok za poznej-

šnjo predložitev vzornih koscev s tem pristavkom, da se bode, kadar poteče rok brez uspeha začasno vpisana znamka smatrala za nevpisano.

Vselej, kadar je vpisujoča trgovinska zbornica dovolila rok za predložitev vzornega kosca, mora ona vpisati dotično znamko ne le v zaznamke tistega meseca, v katerem je znamka bila priznanjena, ampak tudi onega meseca, v katerem so se predložili vzorni kosci, z vsemi vpisnimi podatki in znamčno podobo.

Kadar se rečeni vzorni kosci ne bodo predložili o pravem času, morala bode vpisujoča trgovinska zbornica o tem poročiti, dotično znamko pa bode spoznati za nevpisano.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Iz deželnega odbora. Deželni odbor je imenoval za člane okrajnih cestnih odborov, in sicer:

za skladovni okraj Kamniški: g. Andreja Mejača, posestnika v Komendi, in g. Karola Prelesnika, župana v Stahovci, občine Županje Njive;

za skladovni okraj Brdski: g. Feliksa Stareta, grajščaka v Kolovci, in g. Frančiška Cererja, posestnika v Blagovici.

Mesto asistenta na kirurški oddelku deželne bolnice, katero je deželni zbor ustanovil v zadnjem zasedanju, podelil je deželni odbor dr. Edo Šlajmerju, ki je bil do sedaj asistent na kirurški kliniki v Gradci.

Sledeče službe okrožnih zdravnikov so razpisane: Senožeče z 800 gld., Kočevska Reka z 800 gld., Železniki z 800 gld., Šmarje z 800 gld., Lož z 800 gld., Bohinjska Bistrica z 800 gld., Trebnje z 700 gld. in Radovljica z 600 gld.

Deželni odbor dovolil je na podstavi zakona z dne 11. maja 1888, dež. zak. št. 14, (§ 79. občinskega reda za Kranjsko) pobiranje občinskih priklad v letu 1891. sledečim občinam:

V Postojnskem okraju. Knežak na neposredni davek po davčnih občinah Knežak, Beč in Koritnica 5 % za občinske potrebščine, 5 % za šolske potrebščine in 12 % za popravo cerkve v Knežaku, po davčni občini Juršice 5 % za občinske potrebščine in 12 % za popravo cerkve v Knežaku. Vrh tega je dovoljeno za občinske potrebščine pobiranje 20 % priklade na užitnino, t. j. vino, vinski in sadni mošt in meso, po davčnih občinah. Knežak, Beč, Juršice, Koritnica, Šembije in Podtabor:

Zagorje 20 % na neposredne davke za občinske potrebščine.

V Kočevskem okraju. Gora 20 % na neposredni davek in 20 % na užitnino za občinske potrebščine.

Gotnica 30 % na neposredni davek za občinske, šolske in cerkvene potrebščine.